

[Bouet.]

turligvis har stillet efter bedste Skøn, forkastet, thi det gavner aldrig en Forligsmandsinstitution eller en Forligsmands Prestige, naar et Mæglingsforslag forkastes, og han atter skal til at forhandle med Parterne og stille nyt Forslag. Det kan ogsaa medføre, at man fra Parternes Side naar til at ræsonnere saaledes: lad os blot forkaste, thi vi er jo altid sikre paa at faa en ny Mægling, og under en ny Mægling er der Mulighed for at faa et endnu bedre Resultat end det, vi har faaet, lad os derfor kun forkaste og søge at opnaa bedre Resultat! En saadan Fremgangsmaade er ikke til Gavn for Forligsinstitutionen og heller ikke til Gavn for Samfundet som saadant. Men da det, som sagt, ikke paa de Omraader, jeg her har nævnt, har været muligt at opnaa nogen som helst Indrømmelse fra Flertallets Side, har vi ikke ment det formaalstjenligt at udforme Forslag derom, men har tiltraadt de Ændringsforslag, som Venstre har ønsket til Afstemning her i Salen. Vi har tiltraadt dem, fordi de dog betyder nogen Forbedring af det af Socialministeren forelagte Lovforslag. Det er jo i Realiteten de Forslag, Forligsmanden har været inde paa med Hensyn til Afstemningsregler. Det er for saa vidt mærkeligt, at man fra Flertallets Side bruger Forligsmandens Autoritet til at afvise Forslag fra vor Side, som Forligsmanden ikke har været indforstaaet med — f. Eks. med Hensyn til Spørgsmaalet om, at Forligsmanden skal holde sig underrettet ikke alene om Arbejdsforholdene her hjemme, men ogsaa i Udlandet —, hvorimod man med Hensyn til de Afstemningsregler, som foreslaas i Arbejdsgivernes modificerede Forslag, ikke kan følge Forligsmanden. Men selv om Forligsinstitutionen har afvist Forslaget eller i hvert Tilfælde ikke har ønsket at faa en saadan Beføjelse til ogsaa at gøre sig bekendt med Arbejdsforholdene i de Lande, som nærmest konkurrerer med vore Evhverv, finder vi det fra vor Side naturligt og rimeligt, at der gives Forligsmanden en saadan Beføjelse. Jeg kan ikke anerkende den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Lundberg gjorde sig til Talsmand for, at den Omstændighed, at Forligsmanden var bekendt med, hvorledes Arbejds- og Lønforholdene var i andre

Lande, skulde medføre tvungen Voldgift. Dette, at Forligsmanden har en vis Viden ogsaa om andre Forhold, kan dog ikke ændre hans Stilling som Mægler mellem de to Parter, men det vilde gøre ham bedre rustet, naar man fra de stridende Parternes Side under Forhandlingerne, hvilket jo ikke er ubekendt, netop bruger at henvise til Udlandet. Jeg ved fra adskillige Forhandlinger, at man snart fra den ene Parts Side og snart fra den anden Parts Side har henvist til, at saaledes er Lønforholdene i de og de Lande, og de Tal, der opgives, passer naturligvis altid i den Parts Kram, som opgiver dem. Derfor vilde det være ønskeligt, og jeg synes ogsaa, at det for Forligsmanden vilde være formaalstjenligt, at han sad inde med saadanne Oplysninger, at han kunde bedømme de Paastande, der fra Parternes Side blev fremført paa dette Omraade. Men heller ikke dette har man villet tiltræde fra Flertallets Side, og det Forslag, som i saa Henseende er stillet, lider vel den Skæbne, at Flertallet stemmer imod det, medmindre det ærede Medlem Hr. Christianis varme anbefaling har kunnet omstemme det ærede Medlem Hr. Nygaard og andre, hvilket naturligvis kun skulde glæde mig. Jeg har nu ikke megen Tro dertil.

Vi kan altsaa fra vor Side tiltræde de Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, Venstre og de Konservative, og jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag og naturligvis ogsaa for de Ændringsforslag, som det samlede Udvalg har tiltraadt.

Jeg vil gerne omtale, hvad der lige er antydet i Begyndelsen af Debatten, at Udvalget har modtaget Deputationer, bl. a. en Deputation, der repræsenterede dels Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger — som omfatter en Række Arbejdslederorganisationer — og dels Dansk Styrmandsforening. Denne Deputation afleverede saavel en mundtlig som en skriftlig Protest mod, at Funktionærer, hvis Forhold er anderledes end de øvrige Lønarbejderen, og hvis Overenskomster med Arbejdsgiverne ofte indeholder Bestemmelser, der berører Arbejdsledernes Forhold til Arbejderne, kommer i den Situation, der i Henhold til Lovforslagets § 8 kan indtræde, nemlig at de skal stemme sammen